

Ἔτος Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Ἄριθ. 112

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΡΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἡμερηίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Ἀπριλίου 1881.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Γνωσταί εἶναι αἱ μαγικαὶ λεγόμεναι φωτογραφίαι, αἵτινες κατὰ τὴν ἀποψιν ἐξ ἧς θεωρεῖ τις αὐτάς, πικριστῶς πράγματα ὅπως διάφορα, πύργον ἢ δάσος, λάχανον ἢ αἶγα, ἔλαφον ἢ τράγον. Ταῦτα· ἔχων ὑπ' ὄψιν, ὁ ἀξιοτίμος κ. πρωθυπουργὸς ἀπεπειράθη ἐν τῇ ἀπαντήσῃ του νὰ πείσῃ συγχρόνως τοὺς μὲν κ. κ. Πρέσβεις ὅτι λέγει *Ναί*, τὸ δὲ ἑλληνικὸν κοινόν, ὅτι τὸ *Ναί* τοῦτο δὲν σημαίνει ἀποδοχὴν τῶν προσφερομένων.

Ἡ τοιαύτη τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος λύσις ἐγέννησεν ἱκανὰ πολὺ αὐτοῦ σπουδαιότερα ἐσωτερικὰ ζητήματα, εἰς ὧν τὴν λύσιν καταγίνεται ἤδη μετὰ πολλοῦ ζήλου ἡ κυβερνήσις τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ τῶν ζητημάτων τούτων πρωτεύουσιν τὰ ἐξῆς δύο: ἂν ἐν φανερᾷ ἢ μυστικῇ συνεδριάσει πρέπει ν' ἀνακοινωθῇ τὸ ἀνοσιούργημα τοῦ κ. κ. βουλευτῆς, καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ πρέπει νὰ καταβληθῇ πρὸς ἀγορὰν συγχωροχαρτίου. Πρὸς τὸν τελευταῖον τοῦτον σκοπὸν πρόκειται, ὡς λέγεται, νὰ χρησιμεύσῃ τ' ἀπομείνεντα ἑκατομμύρια, ἅτινα κρυφᾶται ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι ἔσωσεν ἀπὸ τῆς καταδόθρας τοῦ πολέμου.

Προκειμένου λόγου περὶ τοιοῦτου συγχωροχαρτίου ἠκούσαμεν βουλευτὴν τῆς συμπολιτεύσεως λέγοντα: «Ἡ ἀλή-

θει εἶναι, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Κουμουνδούρος τὸ ἐπαράκαμε. Νὰ ἐξοδύσῃ τόσα ἑκατομμύρια, νὰ πάρῃ διὰ μιᾶς πάσης μητρὸς ὅλα τὰ τέκνα, νὰ καταδικάσῃ τόσας οἰκογενεῖς εἰς τὴν πείναν, τόσους ἀγροὺς εἰς τὴν ἐρήμωσιν καὶ εἰς τὴν ἀσφυζίαν καὶ τὰς ἐπιδημίας τὸ ἄνθος τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, χωρὶς νὰ ἔχη ποτὲ σκοπὸν νὰ κάμῃ πόλεμον, ἀλλὰ μόνον προβιβασμοὺς καὶ προμηθείας, τοῦτο εἶναι ὅπως οὐδὲν δυσκολοχάνευτον. Ἄν θέλῃ τὴν ψῆφον μου δι' ὅλα αὐτά, πρέπει νὰ τὴν πληρώσῃ ἀνκλόγως τοῦ παιοῦ τῶν κατορθωμάτων του· διὰ νὰ τὰ ἐπιδοκιμάσῃ ἀπαιτῶ τούλάχιστον τρεῖς μεγάλους διορισμοὺς καὶ νὰ μ' ἐνοικιάσῃ τὸ δημόσιον εἰς καλὴν τιμὴν τὰ δύο χάρβκλά μου.»

Ἐντὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων εἰς πάντα ἄλλον τόπον πλὴν τῆς Ἑλλάδος τὸ τελευταῖον κατορθῶμα τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἤθελε προκαλέσει μόνον τὸ ἐξῆς ζήτημα: τί μᾶλλον ἀρμόζει αὐτῷ, μουτζούρωμα ἢ πνίξιμον ἐντὸς λίμνης ἐμπυρσμάτων.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Βεβαιοῦται, ὅτι αἱ Δυνάμεις συγχροτοῦσι κατ' αὐτὰς ἐρμηνευτικὸν συμβούλιον πρὸς ἀνεύρεσιν νέων ἐρμηνευτικῶν κανόνων τῶν μέχρι τοῦδε ἀποδειχθέντων ἀνεπαρκῶν πρὸς ἐρμηνείαν τῆς πρὸς τοὺς ἐνταῦθα πρέσβεις ἀπαντήσεως τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πληροφορούμεθα, ότι ο Κος Καραπάυλος έκτιμών προσηκόντως το μέγεθος της συμφορας ην θέλει υποστή η Έλλάς αν, έρηγνυμένον Έλληνοτουρκικού πολέμου, έχθρική τις σφαίρα στερήση την πατρίδα προώρως της πολυτίμου δε'αυτήν υπάρξεως του, εδήλωσεν ότι παραιτείται εν τε τω παρόντι και τω μέλλοντι πάτης περι'υπουργικού χαρτοφυλακίου αξιώσεως, εν περιπτώσει καθ' ην ο κ. Κουμουνοδούρος απεσώβει τον επικείμενον πόλεμον, αποδεχόμενος την τελευταίαν απόφασιν των Δυνάμεων.

Ο κ. Κουμουνοδούρος, εύρεθείς εις το δίλημμα, η να θυσιάση τον Κύριον Καραπάυλον επιμένων εις την εκτέλεσιν της εν Βερολίνω συνδικακίσεως, η να αποδεχθῆ την τελευταίαν των Δυνάμεων απόφασιν απομικρύνων τον επικρατούμενον επί της κεφαλῆς του κ. Καραπάυλου κίνδυνον, κατώρθωσε να συμβιβασθῆ ταύτα, συντάξας την γνωστήν προς τας Δυνάμεις απάντησιν, δι' ης, χωρίς να παραιτηθῆ της ολοσχερούς εκτελέσεως της αποφάσεως της Βερολινείου συνδικακίσεως, αποδέχεται την τελευταίαν των δυνάμεων απόφασιν. Καθ' ος ελάθωμεν πληροφορίας, η Πύλη θυμμάστα την απάντησιν, θέλει κατ' απομίμησιν αυτής απευθύνει ανταπάντησιν, δι' ης ν' αρνηθῆι ολοσχερῶς το κύρος της εν Βερολίνω συνδικακίσεως, χωρίς το παρόν να θεωρηῆ υποχρεωτικήν δι' εκυτήν την τελευταίαν των Δυνάμεων απόφασιν. Ούτω δὲ το Έλληνικόν λεγόμενον ζήτημα θέλει μεταβληθῆ εις ζήτημα αποφάσεων, ανταποκρίσεων, απαντήσεων και ανταπαντήσεων και θέλει κηρυχθῆ ἀμειλικτος και διερκής δια λόγων πόλεμος, δικτηρούμενης διηνεκοῦς εν τοις πράγμασιν ειρήνης. Και ιδού η λύσις του ζητήματος, λύσις δικτηρούσα ἀπαράγραπτα και ἀθικτα τα δικαιώματα και την τιμὴν εκάστου.

Έτέρη λύσις του αιωνίου Έλληνικού ζητήματος προτείνεται η εξής. Να λάβωμεν ο,τι μᾶς δίδουσιν, ἀλλ' ὑπὸ τον ὄρον του να λάβωμεν αὐτὸ παρὰ των Δυνάμεων, ἀνευ πολέμου και θυσιῶν, ἀδικιολογήτων ὅπως δια την ἀπόκτησιν των ὀλίγων χιλιάδων στρεμμάτων, ἄτινα μᾶς παραχωροῦνται. Αν δὲ παρυσιασθῆ κατάλληλος εὐκαιρία προς πραγματοποίησιν των ἐπὶ του δικαίου και της ιστορίας στηριζομένων αξιώσεων και πόθων του Έλληνισμού, να επιδιώξωμεν την ἀπόκτησιν πάντων των εις ἡμᾶς ἀνηκόντων, παραφράζοντες προς δικιολογίαν της τοιαύτης διχωγῆς μας την νέαν των Δυνάμεων απόφασιν, και υποκαθιστάντες την νέαν ταύτην γραμμὴν εις εκείνην, ην πιεζόμενοι ὑπὸ των Δυνάμεων ἠναγκάσθημεν ν' αποδεχθῶμεν. Η Εὐρώπη εν τοιαύτη περιπτώσει, δὲν ἀμφιβάλλομεν το παρόν, θα εύρεθῆ εις την ἀνάγκην να επιδοκιμάσῃ ἀντίγραφον οὐ το πρωτότυπον συντάξεν αὐτὴ αὐτῆ, πάντοτε ἐνοεῖται, ὅπως μὴ διαταρᾶξῆ την ἐπὶ ἀξιοδακρύτου διαφωκίας ἐδραιωθεῖσαν εὐρωπαϊκὴν ὁμοφωνίαν.

Η λύσις αὐτῆ θα ἦτο ἀνκντιρρήτως η ὀρθότερα, αν,

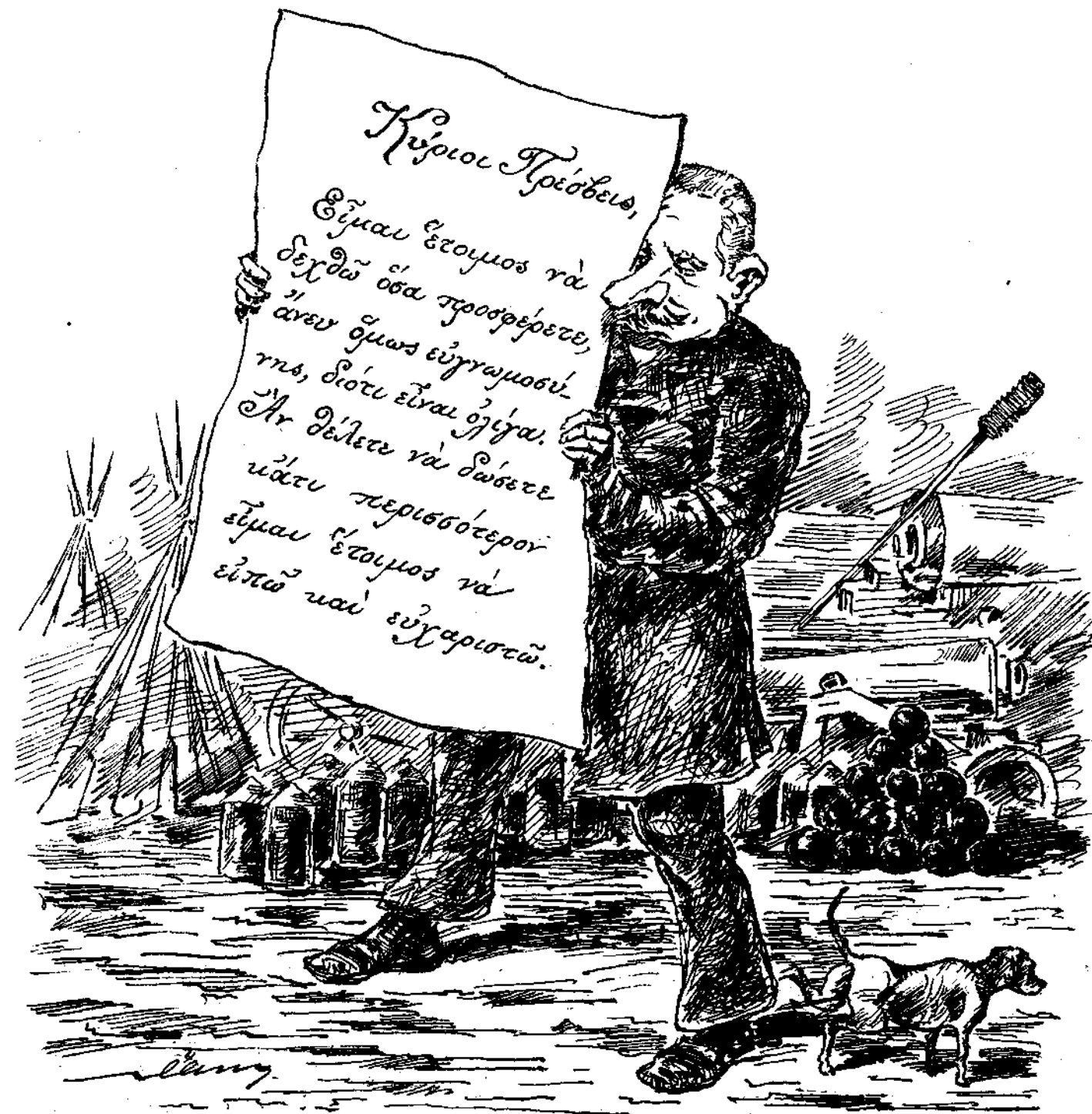
ὅπως φθάσωμεν εις τὰ Ἰωάννινα και τὸ Μέτσοβον, δὲν ἔπρεπε να διέλθωμεν την Πουνταν και τὸ Δομοκόν.

Σφάλλει μεγάλως ο συνάδελφος Αἰὼν πιστεύων, οτι δια φράσεων κενῶν παραδίδονται εις την καταστροφὴν αἱ ἰδιωτικαὶ περιουσίαι, χωρίς κανέν ὄφελος καν δια την ἔθνικὴν ὑπόθεσιν. Την σκέψιν ταύτην γεννᾷ εν ἡμῖν η ῥητορικὴ ἐκδρομὴ του Αἰῶνος της 30 Μαρτίου, δια την δοθεῖσαν, ὡς ἐλέχθη, διαταγὴν εις τὰ στρατεύματα να μὴ διέρχωνται δια Δεκελείας. Και ἐὰν τοιαύτη ἐδίδοτο διαταγὴ, τίποτε φυσικώτερον, διότι η ἐκεῖθεν διάβασαι πολλῶν χιλιάδων στρατιωτῶν ἠδύνετο να ἐπιφέρῃ ζημίαι, ἔσως και πυρκαϊὰν ἐξ ἀπροσεξίας, χωρίς καμμίαν ὠφέλειαν δια τον στρατὸν και την ὑπόθεσιν δι' ην πρόκειται ν' ἀγωνισθῆ. Ο Αἰὼν ἀναφέρει τον περι' εἰσφορας νόμον, οὐδένα ἔχοντα σχέσιν ἐπὶ του προκειμένου. Ο περι' εἰσφορας νόμος εἶναι δήμευσις της περιουσίας των πολιτῶν, ὡς η στρατολογίαι εἶναι δήμευσις της προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας. Οἱ δημοτικὸι δὲ οὗτοι νόμοι εἶναι ἀνεκτοὶ ἐκτάκτως εν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. Ῥηθῆτω δ' εν παρόδῳ, οτι εν τισι λεπτομερείαις ἐνομοθετήθησαν και ἐφηρμοσθησαν παρ' ἡμῖν οἱ νόμοι οὗτοι ὅσον ἐνεστι τετραπλόστον, ὅπως δὲν ἤθελε το φαντασθῆ οὔτε ο Δέης της Ἀλγερίας τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Πλὴν οὐδῶως προκύπτει ἐκ τοιούτων καταδυναστικῶν νόμων, οτι και πᾶν ἔχνος ἰδιοκτησίας και ἐλευθερίας πρέπει να ἐκλείψωσιν ἀπὸ του τόπου τούτου, οὐχὶ πλέον χάριν των περιπετειῶν της πατρίδος, ὡς ἐδημιούργησαν αἱ κακοήθειαι ἀγυρτεῖαι των πολιτῶν τυχοδιωκτῶν της, ἀλλὰ χάριν των φαντασιοπληξίαι του δεινῶς η του τάδε.

Ἄς ἀκούσῃ δὲ ο φίλος Αἰὼν και τὸ ἐξῆς φιλοσοφικοπολιτικὸν μάθημα. Κίμων ο υἱὸς του Μιλτιάδου εἶχεν ἀνοικτους τοὺς ἐν Ἀττικῇ κήπους του και τὰ ὄπωρκα εἶχεν ἐκ της διάθεσιν των ἐκλογέων του. Οἱ δὲ ἅγιοι Καποδίστριας και Ὅθων ἐγένοντο τὰ πάντα τοις πᾶσι χάριν πλήθους ἐπαρτων ἀχαρίτων. Ἀλλὰ τὰς θυσίας ταύτας κάμνουσιν οἱ διμαγωγοὶ και οἱ ἡγεμόνες οἱ αἵροντες τὰς ἀμαρτίας των ὑπηκόων των. Εἰσὶν ὅμως ἀπηλλαγμένοι τούτων οἱ ἀνεύθουνο συνταγματικοὶ βασιλεῖς, οἱ τινες ἀγαθοποιοῦσιν ὅσον τοὺς το ἐπιτρέπουσιν αἱ περιστάσεις, ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα ἐκ του Νόμου να προφυλάττωσι την ἰδιοκτησίαν των ἀπὸ ἀδικαικρίτων ἐπιδρομῶν.

Καθὼσον ἀφορᾷ δὲ τὰ προς ἀντίθεσιν κατόπιν εν τῷ Αἰῶνι τεθέντα περι' των περιποιήσεων, ὧν ἔτυχον τὰ δια των Ἄρωπῶν κτημάτων του διακεκριμένου Ὁλλανδοῦ κ. Ἀνδρέου Συγγροῦ διεληθόντα τάγματα, ἐνοοῦμεν, οτι μεγάλως πάντοτε ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν η γενναϊότης του μεγαλοποῦς Πολίτου του Βασιλείου των Κάτω Χωρῶν εις τοὺς μακροπρεπεῖς πολίτας του Έλληνικού Βασιλείου, ἀλλ' ἔστω βέβαιος ο φίλος Αἰὼν, οτι ἤξευρει ο πολὺμητις Νεεργλανδὸς να προφυλάττῃ τὸ πασί του και τὰ ὑπάρχοντά του ἀπὸ πάσης ζημίας, ὡς ἀκούντως πολλάκις τὸ ἀπέδειξεν.

Η απάντησις κατὰ μετάφρασιν ἀπὸ της τραγελαφικῆς εις καταληπτὴν γλῶσσαν.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἀνεπιφυλάκτως, σφρόδστα λέγει ὁ κ. Τρικούπης ἐν τοῖς φύλλοις τῆς Ἔρας τῆς 31 Μαρτίου καὶ τῆς 2 Ἀπριλίου, ὅτι ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου τὸ βασιλείον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι μόνον θὰ ἦναι κράτος ἀνεξάρτητον, πράγματι ὁμως θὰ ἦναι ὑποτελὲς τῇ Αὐστρίᾳ, ὡς ἦσαν ἄλλοτε τὰ μικρὰ τῆς κεντρικῆς Ἰταλικῆς κράτη. Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμη τοῦ μάλλον περωτισμένου Ἑλληνος διπλωμάτου εἶναι ἀξίη σημειώσεως. Εἰς τὰ συντελούμενα σήμερον ὁ κ. Τρικούπης βλέπει σφῶς τὸ «προκινάγκρουσμα» τῆς ἠθικῆς ὑποτελείας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους εἰς τὴν δύναμιν, ἣτις ἐποφθαλμιᾷ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπως ἐκεῖθεν διέπῃ ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου πάντα ὡτὰ πρὸς νότον ἀπὸ τοῦ Αἰγίου καὶ ἕως τοῦ Ἰονίου πελάγους. — «Τούτων δὲ γενομένων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἡ τύχη εὐκόλως δύναται νὰ προδικαχρηθῇ». — Δὲν θέλομεν νὰ συζητήσωμεν ἤδη τὸ ὄρθον ἢ μὴ τῆς θεωρίας ταύτης τοῦ Ἑλλήνου διπλωμάτου, ἀλλ' ἐὰν ὑποτεθῇ αὕτη ὀρθή, τότε λίαν σφικτῶς εἶναι ἡ ἰδέα του, ὅτι τοικυῖα μοιρική ἀξίησις τῆς μεγάλης δυτικῆς αυτοκρατορίας πρὸς ἀνατολὰς δύναται ν' ἀποσοδηθῇ διὰ τὴν ἀποσπασματάρχει μὲς θὰ σκηνώσωσιν ἐπὶ μεθορίου γραμμῆς, μεταφερθείσης ὀλίγα χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν. Ἵπενθυμίζομεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι οἱ σημερινοὶ πολεμικοὶ ὄροι οὐσιωδῶς ἐλαττοῦσι τὴν ἀξίαν ἐπικαίρων τινῶν θέσεων, οἷος θεωρεῖ βεβαίως τὰς ἐν Ἠπείρῳ, πλὴν καὶ ἐπικαιροὶ πράγματι ἐὰν αὐταὶ θεωρηθῶσι, δὲν εἶναι τοικυῖα πρὸς μόνον εἰς τὰς χεῖρας μιᾶς μεγάλης δυνάμεως. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης τοικυῖα φρονεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, εἶδει ἀπὸ τοῦδε νὰ παρρητηθῇ πάσης ἐθνικῆς ἀξιώσεως καὶ ἐλπίδος, καὶ νὰ ἀποφεύγῃ ἀδικαιότους περὶ Αὐστρίας ἐκδρομάς, ἵνα μὴ ἐκτεθῇ προσεχῶς εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Κιαιστροβασίλικῆς Αὐλῆς. Σωφρονῶν ὁ κ. Τρικούπης δύναται δι' ὑψηλῶν ἐν Βιέννῃ προστασίων, ν' ἀναγνωρισθῇ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων εὐγενῶν καὶ νὰ λάβῃ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Φόν.

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως δοθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὸ — ἀγνοοῦμεν ἀδεία τίνας — ὑπὸ τοῦ κ. Μπέκ διοργανωθὲν λαχεῖον ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ τῆς Χίου, διότι, καθ' ὅς ἐλάβομεν πληροφορίας, τὸ λαχεῖον τοῦτο θέλει ἐπικυζήσῃ σπουδαιῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων, ὡς διεπόμενον ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ὑφ' ὧν καὶ τὸ τοῦ Isenthal et Cie τὸ ὅσον εἰς πολλοὺς τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν ἐπήνεγκε ζημίαις οὐχὶ κατωτέραις τῶν ἐκ τοῦ ἐν Χίῳ σεισμοῦ.

Εἰς τῶν ἐκ τοῦ λαχείου Isenthal ζηματισθέντων.

Κατηρτίσθη θίκσος ζουρατζίδων μετὰ πολλῆς δεξιότητος παριστανόντων ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τὰς σημαίας προσερχομένους ἐφέδρους. Ὁ ἀμφιβάλλον περὶ τῆς ἀληθείας, ὡς παρρητήρη μετ' ἐπιστάσις τοὺς καθ' ἑκάστην μετὰ ζουρατζιδων περιερχομένους τὰς ἀγυιάς καὶ θέλει πεισθῆ, ὅτι οἱ τῆς χθὲς εὐρίσκονται εἰς σχέσιν ταῦτοπροσωπίας πρὸς τοὺς τῆς σήμερον.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος κ. Ἰω. Καμπούρογλος φαίνεται κατ' αὐτὰς σπουδαίως ἀσχολούμενος εἰς τὰ Κρητικά, εἰς ἃ μετ' οὐ πολὺ θέλει ἀναντιρρήτως καταστῆ εἰδικός, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς περὶ τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Τσουδεροῦ μονογραφίας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι ὑπὸ τὰ ἀρχικά του στοιχεῖα I. K. λόγῳ μετριοφροσύνης καταχωρισθείσης.

Μετὰ τὸν τόσον πυρετόν, μετὰ τὴν τόσῃν ποῦντα τὴν Θεσσαλίαν δώσανε, τὴν Ἄρτα καὶ τὴν Ποῦντα, Μὰ ὡς τοῦ χρόνου εἴμπορεῖ νὰ λέμε πάλι: ποῦ ἔτα.

— Δότε ἡμῖν, ὦ βάρβαροι, τὸν ποθεινὸν πλακοῦντα,
— Μολόντες λάβετε, Ἄχαιοι, ἐγγυὸς ὑμῶν ἡ Ποῦντα,
Ἦτοι τὸ πάλαι Ἄχτιον...

Προσέχετε, ὦ Ἕλληνες, μὴ μ' Ἄρταίς καὶ με Ποῦνταις
Πάθωμεν πάλιν, ὡς μωροὶ, νέαις δουλείαις με φούνταις.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἡ παντελής ἑλληφίς ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ φύλλου, πολιτικοῦ ἄμα καὶ φιλολογικοῦ, ἐκείσε τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημίνης ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ εἰς ἑκδοσὴν αὐτῆς. Ὅτι δὲ δὲν ἀπέτυχε μέχρι τοῦδε μαρτυροῦσιν οἱ εἴς πρῶτοι ἀριθμοὶ αὐτῆς.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῇ γραφεῖᾳ τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ἐν ὁδῷ Ἐριστείδου, οἰκίᾳ Βακαλοπούλου, κατὰ τοὺς Ἀγίους Θεόδωρους καὶ κατὰ τοὺς κκ. Μαρῖνον, ἐν ὁδῷ Ἐρμοῦ καὶ Μ. Κατὰ πάλιν, ἐν ὁδῷ Αἰόλου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Ἐν Ἀθῆναις φρ. 10, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 12 καὶ τῷ ἔξωτερον φρ. 15.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.